

Halla ide u rat

Genijalna akcijska komedija sa vrlo ozbiljnom temom: borba ekološki orijentirane Halle protiv prljave industrije. Glavna junakinja (ma što junakinja, Halla je Amazonka, Superžena i san svih alfa mužjaka) vodi gerilsku ekoterorističku borbu protiv državne korporacije i to vještinom glavnog lika Assassin's Creeda. Žena sa velikim početnim Ž rukuje lukom i strijelom bolje nego Robin Hood, skače po krovovima poput Catwoman i šulja se nepregledno pustim islandskim krajobrazom kao Rambo u najboljim danima. Sama protiv helikoptera, dronova, specijalaca, političke vrhuške i agenata CIA-e, Halla Batmanica roni u ledenoj rijeci, maskira se bez uobičajene gadljivosti krepanim (smrdljivim i raspadnutim) ovnom, penje po gudurama i još sto skilova ima ova Spidermenka. Sve smo to vidjeli na filmu nebrojeno puta i samim time ne bi bilo vrijedno spomena da Halla nije te vještine naučila sama, bez nekog macho treninga u školi za specijalce, tajne agente ili slično. Kapa do poda i duboki naklon. Ali, to nije sve. Čarolija redatelja i scenarista Benedikta Erlingssona (uz scenarista Ólafur Egilssona) pokazuje puno više: ova ženska verzija Don Quijotea sve to izvodi u slobodno vrijeme jer ona je zapravo obična voditeljica amaterskog pjevačkog zbara koja živi skromnim životom pedesetgodišnjakinje (49) bez partnera jer za ljubav nema vremena. U stanu Halle Bondice, iznad televizora vise fotke Mahatme Gandhija i Nelsona Mandele i to je njen smisao života i politički program.

Da bi film bio još uzbudljiviji, Halla ima i svoj alter ego i to ni više ni manje nego sestruru blizanku. Genijalno do neba jer sestra je opsjednuta jogom, meditacijom i ostalim indijskim čaram laram mantrama oko sređivanja unutarnjeg života i samim time absolutna suprotnost Halli Transformer. Obje sestre glumi izuzetna Halldóra Geirharðsdóttir koja je nemogući spoj Angeline Jolie i Bustera Keatona i to u najboljoj kombinaciji.

I kako ne bi sve prešlo u urnebesno dobru komercijalu, pojavljuje se djevojčica iz Ukrajine jer Halla je prije četiri godine predala zahtjev za posvajanje djeteta. Kako spojiti ulogu pomajke sa terorističkim djelovanjem (službeni državni termin iz TV dnevnika i svih islandskih novina) dovoljan je razlog za pogledati ovaj predobar film. Cijelo vrijeme Hallu Laru Croft prati nevjerojatno angažirani trio glazbenika u kombinaciji sa tri ukrajinske narodne pjevačice u stilu naših Ladarica koji se gotovo u svakom kadru pojavljuju uživo i nisu samo zvukovni statisti već i aktivni sudionici (neviđeno - vrh vrhova).

Tu je i Hallin nesuđeni pomagač službeno nazvan: mogući rođak (običan seljak sa velikim srcem i prirodnom inteligencijom).

Tanka i ne manje važna nit koja se provlači cijelom ovom nepredvidljivom burleskom je i noname lik, stranac, turist, biciklist (100% Španjolac) i kolateralna žrtva koji se po vječito dobroj špranci uvijek nađe na krivom mjestu u krivo vrijeme. Presmiješno.

Najljepše preporuke za gledanje ovog izvrsnog hladno toplog akcijskog triler filma - dramedije.

P.S. Nakon komentara kritičara kako bi sasvim dobar svršetak filma bio u autobusu, zadnja scena sa poplavom je bespotrebna, film ima dva svršetka i što je pisac želio kazati, evo mog viđenja:

Kad bi zadnja scena bila u autobusu, to bi bio klasičan svršetak filma i apsolutno neprimjeren cijelom mivingu i samim time spuštanje nabrijanosti sadržaja na nulu. Redatelj i scenarist cijeli film razgrađuju na poseban način i uvode nove filmske elemente (aktivni svirci) pa se i očekuje ovakav jak svršetak.

Hallina sestra u nekom trenutku kaže kako tiha voda brege dere i to je njena životna filozofija. Halla je njena potpuna suprotnost i ne zadovoljava se fatalističkim pristupom života pa zato za nju nije kraj i smirenje, karma, horoskop, sudbina (novi život s djevojčicom), povratak autobusom u domaju. I zato na kraju vidimo nov izazov: poplavljenu cestu u dolini i hodanje do pojasa u vodi do brda na kojem se nazire nastavak ceste jer upravo to je Hallin životni put, put pun velikih i jakih izazova koja ova Amazonka velikom i jakom voljom kao i uvijek uspješno savlađuje.

I tu je poruka pisca: nema za Hallu promjena u životu, za nju i dalje niču prepreke koje ona hrabro kao i do tada prebrođuje. I stoga ona bez ikakvih uzrujavanja, smireno uzima curicu u naručaj i ulazi u vodu pokazujući kako ju ništa ne može slomiti iako je ta voda za većinu ljudi simbol nepremostive prepreke i razlog za očaj, rezanje žila te alkoholizam s opakim naznakama depresivne shizofrenije. No, za Hallu je to samo uobičajena scena iz života i gledajući njen smiren izraz lica (ženski Buster Keaton) u njenom pogledu ne možemo vidjeti čak niti onu logičnu Chuck Norrisovu misao: E moj Bože, mogao si smisliti i nešto teže.

I znam kako se ponavljam, ali: VRH VRHOVA.

Damir Trajčević
